

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010565
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/37/2022 zo dňa 14.11.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D., E. XXX/XX

odsudzuje:

Podľa § 364 ods. 2, §§ 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m), 38 ods. 2, ods. 4, 41 ods. 1 a 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa ukladá obžalovanému i trest prepadnutia veci - 1 ks kovová tyč.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.11.2022, číslo konania 1T/37/2022-189, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že

dňa 13.06.2021 približne v čase o 00:30 hod. v obci D. F. G. E. na presne nezistenom mieste po predchádzajúcom fyzickom konflikte odohrávajúcim sa v H. D. F. G. E. pred rodinným domom číslo XXX/XX dobehol a pristúpil k poškodenému I. J., ktorý vtom čase kráčal po chodníku na ulici E. K. H. D. a napadol poškodeného takým spôsobom, že ho železnou tyčou udieral niekoľkokrát do oblasti hlavy a hrudníka až kým sa neprestal hýbať, čím spôsobil poškodenému I. J., bytom E., L. XXXX/XX zranenia, a to otvorenú ranu vlasovej časti hlavy cca 5 cm, iné povrchové poranenie prednej steny hrudníka, odreniny, iné povrchové poranenie brucha, drieku a panvy, otvorenú ranu lakťa, ktoré si vyžiadali chirurgické ošetrovanie, a to zošitie otvorenej rany v temnej oblasti a rany pravého lakťa, pričom poškodený I. J. bol obmedzený na obvyklom spôsobe života dotykovou bolesťivosťou a bolesťivosťou pri pohyboch v mieste tržne pomliaždených rán a sťaženým vykonávaním osobnej hygieny v trvaní 7 až 10 dní,

teda inému úmyselne ublížil na zdraví, dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtrznosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečin výtrzníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. b Tr. zák. s poukazom na § 138 ods.1 písm. a) Tr. zák.

Za to bol odsúdený takto : Podľa § 364 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h,m, § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa ukladá obžalovanému i trest prepadnutia veci - 1 ks kovová tyč. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, mestská časť Petržalka v celkovej výške 314,37 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného.

3. V odôvodnení odvolania uviedol (skrátene):

3.1 Rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o výrok o treste, nepovažujem za zákonné a správne, nakoľko mám za to, že uvedeným výrokom boli porušené ustanovenia § 34 Trestného zákona a uložený trest v rámci zákonnej trestnej sadzby je príliš mierny. Súčasne poukazujem na to, že pri ukladaní trestu súd nesprávne aplikoval ustanovenia § 41 odsek 1 Trestného zákona o úhrnnom treste.

3.2 So záverom súdu, že by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, sa nestotožňujem, uvedený rozsudok vo výrokovej časti týkajúcej sa uloženia podmienenečného trestu odňatia slobody obžalovanému nepovažujem za primeraný a postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela. V tomto prípade je potrebné pri ukladaní trestu vziať do úvahy samotnú osobnosť obžalovaného a najmä charakter páchanej trestnej činnosti.

3.3 Som toho názoru, že okresný súd sa pri určovaní druhu a výmery trestu dôsledne neriadil tými ustanoveniami Trestného zákona, ktoré hovoria o účele trestu a súd teda neuložil trest primeraný ani spravodlivý. Súd sa totiž pri určovaní druhu a výmery trestu jednostranne zameril len na tie okolnosti, ktoré svedčia v prospech obvineného, opomenul však prihliadať aj na ďalšie okolnosti prípadu, ktoré sú z hľadiska určenia primeraného a spravodlivého trestu relevantné. V prípade vyhodnotenia príťažujúcich okolností, charakteru trestnej činnosti, jeho následku a osoby obžalovaného, ako aj jeho trestnej minulosti, mal tieto okolnosti súd premietnuť i do druhu a výmery trestu, ktorým malo byť uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako trestu jediného do úvahy prichádzajúceho, na zabezpečenie individuálnej a generálnej prevencie v zmysle Trestného zákona. Obžalovaný bol síce doposiaľ „iba“ 2x súdne trestaný, avšak došlo k tomu za veľmi krátke obdobie. Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/6/2020 zo dňa 28.01.2020, právoplatným dňa 29.02.2020, bol obžalovaný odsúdený za skutok spáchaný dňa 20.10.2019 (trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona), za čo mu súd uložil podmienenečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov so skúšobnou dobou vo výmere 1 rok. V skúšobnej dobe sa ale obžalovaný neosvedčil, bol mu dňom 22.11.2021 nariadený výkon trestu odňatia slobody a trest odňatia slobody vykonal dňa 30.04.2022. Ďalších skutkov sa dopustil dňa 13.06.2021 (prejednáváná trestná vec) a následne dňa 16.09.2021 (odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/230/2021 zo dňa 17.09.2021, právoplatným dňa 17.09.2021 za spáchanie trestného činu ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona). Teda ani prebiehajúce trestné stíhanie odsúdenému nezabránilo v tom, aby sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. O vedenie riadneho života sa nepokúsil ani v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. Ani táto zhovievavosť okresného súdu nevedla k náprave a prevýchove obžalovaného.

3.4 V odvolaní napádanej veci nemožno opomenúť ani charakter trestnej činnosti - ublíženie na zdraví, ku ktorému došlo tak, že obžalovaný železnou tyčou napadol poškodeného, bil ho päšťou a kopal do tela poškodeného, pričom v násilnom konaní prestal až keď poškodený upadol do bezvedomia. Preto uložený podmienenečný trest odňatia slobody považujem za neprimeraný a mierny, ktorý trest rozhodne u osoby obžalovaného nenaplní účel individuálnej a generálnej prevencie.

3.5 Obžalovaný bol pred prejednávanou trestnou vecou odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/230/2021 zo dňa 17.09.2021 (skutok spáchal dňa 16.09.2021), právoplatným dňa 17.09.2021, pre prečin ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 1.000,- Eur (zaplatil dňa 13.09.2021) a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 rokov (trest zákazu činnosti ešte nevykonal). Z toho vyplýva, že okresný súd mal postupovať v súlade s ustanovením § 42 Trestného zákona a zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom (ako k tomu pôvodne pristúpil okresný súd aj pri trestnom rozkaze vydanom dňa 18.05.2022, ktorý bol v dôsledku podaného odporu zrušený). Ak z okolností prejednávanej veci a z prechádzajúcich odsúdení obžalovaného vyplýva potreba uloženia súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona), je súd povinný na hlavnom pojednávaní vykonať

dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, aby aj negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, mal oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nevychádzal len zo všeobecných odborných znalostí a úvah súdu. Poukazujem na to, že ani zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2022, ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa okresný súd akýmkoľvek spôsobom vysporiadal so skorším odsúdením obžalovaného.

3.6 Mám za to, že obžalovanému je potrebné uložiť trest prísnejší (a aj spravodlivejší), a to súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/230/2021 zo dňa 17.09.2021, právoplatným dňa 17.09.2021 a uloženia pôvodne uložených trestov (peňažný trest v sume 1.000,- Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 rokov). Takto uložený trest bude možné považovať za taký trest, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (§ 34 Trestného zákona).

3.7 Vzhľadom k vyššie uvedenému, navrhujem Krajskému súdu v Trnave, aby v zmysle § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený a sám rozhodol postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku o uložení zákonného trestu.

4. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo nariadené na rozhodnutie o jeho odvolaní, prokurátor zotrval na svojom odvolaní, obžalovaný navrhol toto zamietnuť ako nedôvodné, priznával sa k trestnej činnosti a žiadal ponechať podmienené odsúdenie.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné, avšak z iného dôvodu, než ktorý namietal odvolateľ. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie potrebné na rozhodnutie o napadnutom výroku v dostatočnom rozsahu. Svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

7. Napadnutý výrok o treste preskúmal odvolací súd z pohľadu, či prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, či trest bol uložený v rámci správne stanovenej trestnej sadzby a či výška uloženého trestu je primeraná a spravodlivá, vzhľadom na osobu obžalovaného a všetky okolnosti prípadu. Preskúmaním napadnutého výroku z uvedených hľadísk, dospel odvolací súd k záveru, že uložený trest, ktorého výkon súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu, je neprimerane mierny tak, ako to namietal prokurátor. Do úvahy však neprichádza uloženie súhrnného trestu odňatia slobody.

8. Predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, na ktoré vo svojom odvolaní poukazuje prokurátor - trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 17.9.2021, spisová značka OT/230/2021, vo vzťahu, ku ktorému by mal byť ukladaný súhrnný trest, obžalovaný už vykonal. Peňažný trest vo výške 1000 euro zaplatil dňa 13.9.2022 a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 2 roky vykonal dňom 17.9.2023. Podľa ustanovenia § 92 ods. 2 Trestného zákona k zahladeniu peňažného trestu, ako jej trestu zákazu činnosti, dochádza ich vykonaním. Nakoľko ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu, boli oba tresty uložené vyššie citovaným trestným rozkazom vykonané, došlo zároveň k ich zahladeniu. Podľa § 93 ods. 1 Trestného zákona, ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatela, akoby nebol odsúdený. Aplikácia uvedených ustanovení Trestného zákona má za následok, že neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, ako sa to vo svojom odvolaní domáha prokurátor. V tejto časti preto vyhodnotil jeho odvolanie ako nedôvodné.

9. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody, ktorého výkon podmienienečne odložil na skúšobnú dobu, tým, že v prípade obžalovaného nie je na mieste uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Na podporu tejto argumentácie uvádza, že obžalovaný pred súdom zaujal pozitívny postoj, doznal a oľutoval spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaný síce bol v minulosti dvakrát súdne trestaný, avšak jednalo sa o trestnú činnosť na úseku cestnej premávky, teda nespojenú s násilným konaním. V danom prípade súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako skratové a nerozvážne. Za daného stavu a vzhľadom na okolnosti prípadu, súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v jeho prípade neprimerane prísne a zároveň by nespĺňalo svoj prevýchovný účel.

10. Odvolací súd nesúhlasí s hodnotením osoby obžalovaného vo vzťahu k jeho recidíve trestnej činnosti, ktoré je citované v predchádzajúcom bode tohto rozsudku odvolacieho súdu. Možno súhlasiť s názorom prokurátora, že prvostupňový súd vyhodnotil zistené skutočnosti, ktoré sa viažu k osobe obžalovaného, jednostranne, nekriticky a len v jeho prospech. Postoj obžalovaného v rámci súdneho konania, kedy sa k spáchaniu trestnej činnosti priznáva túto ľutuje, je len jednou zo skutočností, ktorú je potrebné brať do úvahy, pri rozhodovaní o druhu trestu. Kritický postoj obžalovaného a vyjadrovanie ľutosti nad trestnou činnosťou je v tomto prípade potrebné dávať do kontextu s jeho trestnou minulosťou. Prvostupňový súd poukazuje síce na to, že v minulosti už bol 2 krát odsúdený, no za iný druh trestnej činnosti, avšak odvolací súd zdôrazňuje a dáva do popredia skutočnosť, že bol odsúdený 2 krát za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. V prípade obžalovaného teda ide o páchatela úmyselnej trestnej činnosti, ktorý mal v minulosti už skúsenosti s trestnoprávnym postihom, no zjavne mu neprikladal dostatočný význam, keď sa opätovne dopustil spáchania úmyselnej trestnej činnosti, hoci iného charakteru. V takomto prípade je potrebné uplatniť zásadu stupňovania trestnoprávnej represie, keďže predchádzajúce uložené tresty, ktorých výkon nebol spojený s odňatím slobody, nemali na osobu obžalovaného dostatočný výchovný účinok, teda nepôsobili na neho tým spôsobom, aby v budúcnosti nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. Trest, ktorý je podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilý splniť primárne účel takzvanej individuálnej prevencie, je trest odňatia slobody, ktorého výkon nebude podmienienečne odložený. Postoj obžalovaného k trestnej činnosti v konaní pred súdom, ktorý sa prejavil v tom, že obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré prvostupňový súd prijal, odvolací súd zohľadnil tým spôsobom, že pri rozhodovaní o výške trestu použil analogicky spôsobom ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

ktoré bolo zverejnené pod spisovou značkou Tpj 55/2016 dňa 27. 6. 2017. Uvedeným postupom bol na jednej strane primeraným spôsobom zohľadnený kritický postoj obžalovaného k páchaniu jeho trestnej činnosti a na druhej strane došlo k uloženiu trestu odňatia slobody, ktorého výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, je spôsobilý splniť ten účel, ktorý sleduje ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a ktorý primárne spočíva v naplnení takzvanej individuálnej prevencie.

11. Právne úvahy uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku odvolacieho súdu, bolo možné realizovať v rámci odvolacieho konania. Prvostupňový súd zistil skutočnosti, potrebné na rozhodnutie o treste, v dostatočnom rozsahu, čo umožňovalo odvolaciemu súdu, po zrušení napadnutého výroku o treste, postupovať v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd preto zrušil napadnutý výrok o treste a sám rozhodol o uložení trestu, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý. Pri úvahe nad výškou trestu, prevzal správne zistenia vo vzťahu k existencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a z toho vyplývajúcej úpravy trestnej sadzby uvedenej v § 364 ods. 2 Trestného zákona, podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Trest ukladal obžalovanému ako trest úhrnný, podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona, keď odsudzoval obžalovaného za spáchanie dvoch trestných činov. Vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré prvostupňový súd prijal, umožnilo odvolaciemu súdu analogicky aplikovať aj ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a uložiť obžalovanému mimoriadne znížený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý. Keďže pred spáchaním tejto trestnej činnosti, nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, postupom podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu uložil aj trest prepadnutia veci a to rovnakým výrokom, ako to urobil prvostupňový súd. Súd nerozhodoval o tom, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika. Ustanovenie § 60 ods. 5 Trestného zákona dáva možnosť súdu rozhodnúť o vlastníctve prepadnutej veci inak ako, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika, iba v prípade, že je takto potrebné rozhodnúť na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Pokiaľ sa teda postupuje podľa prvej časti vety v ustanovenia § 60 ods. 5 Trestného zákona v znení „Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ...“, nie je potrebné o tomto rozhodnúť, pretože vlastníctvo prepadnutej veci v tomto prípade určuje priamo Trestný zákon. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.